

[Jette Thomsen]

Det er blot til fru Elisabeth Bruun Olesens bemærkning om, at det var urimeligt, at arbejdsgiverne kunne udskyde opfyldelse af påbud i meget lang tid. Arbejdsgiverne eller virksomhederne har 4 uger til at anke et påbud, og hvis sagsbehandlingen trækker ud, sker det altså hos de offentlige myndigheder, og så må man rette kritikken mod dem og ikke mod arbejdsgiverne.

Taanquist (S):

Heller ikke jeg er forbavset over, at der ikke var nogen tilslutning til anden del af forslaget. Når vi alligevel har fremsat det, skyldes det selvfølgelig, at det for en opposition tager lang tid at fremstille et forslag, og det er fremstillet, før vi var klar over, at arbejdsministeren så konsekvent ville tage det spørgsmål op til behandling herinde. Det lader til, at den del af sagen kan ordnes.

Med hensyn til første punkt i forslaget har jeg bemærket, at såvel arbejdsministeren som, hvis jeg må sige det, de borgerlige ordførere i deres argumentation imod har været særdeles polemiske. Arbejdsministeren lagde for med et godt eksempel, idet han refererer forslaget på den måde, at nu skal klage ikke have opsættende virkning uanset forholdene. Det står der ikke i forslaget. Også andre har været inde på, at det skal være uanset forholdene.

Der står jo netop i forslaget, at der skal kunne dispenseres. Klagemyndigheden skal kunne tage stilling til, hvorvidt klage skal have opsættende virkning. Fru Jette Thomsen nævner en række eksempler, hvor ingen ville drømme om, at klage ikke skulle have opsættende virkning. Klage i ganske ubetydelige sager kan for min skyld godt få opsættende virkning, men det er der jo netop taget højde for ved udformningen af forslaget. Klagemyndigheden kan som sagt tage stilling til, om det skal have opsættende virkning eller ej, og dermed er man reddet.

Jeg kan godt forstå, at de, som jeg igen kalder de borgerlige ordførere, tager så let på det problem, at der er nogle, der udnytter klagesystemet til det yderste. Vi har klagesager, der har verseret i årevis. Det skyldes, at nogle enkelte arbejdsgivere systematisk udnytter klagesystemet. Det skyldes også andre, som egentlig ikke ønsker at udnytte det, men sådan går det bare, for det har nu engang

opsættende virkning, og så sker der ikke noget ved at trække sagen i langdrag. Det er ikke egentlig ond vilje, men det er jo ligegyldigt for dem, sagen drejer sig om.

Jeg er skuffet over, at man i det her tilfælde udelukkende ser på virksomhederne. Ikke én har nævnt, at det her drejer sig om menneskers liv og helbred. Det er det, det drejer sig om, og det kan arbejdsministeren jo se fuldstændig bort fra. Det tror jeg slet ikke han gør, men så tag dog det med ind i overvejelserne! Det er jo derudfra, man skal se dette problem.

Jeg vil godt indrømme, at problemet kunne løses på en helt anden måde, nemlig ved, at arbejdsministeren sørgede for, at der var personale nok i Arbejdstilsynet og andre steder i systemet. Så var der ikke nogen problemer. Det her bundes også i høj grad i mangel på personale. Man har ikke nok ansatte til at klare de problemer, der opstår langs ad vejen.

Jeg kan undre mig over, at så mange taler imod forslaget, fordi det vil være en ændring af lovgivningen. Nu kan jeg se, at fru Elsebeth Kock-Petersen beder om en kort bemærkning, og derfor vil jeg skynde mig at sige, når også fru Elsebeth Kock-Petersen siger, at nu skal vi til at have speciel lovgivning på specielle områder, at det her jo altså ikke er noget, vi alene har opfundet eller har grebet ud af den klare luft. Det er en direkte afskrivning af, hvad der i forvejen står i lov om visse havanlæg.

Jeg har egentlig fornemmet, at da man for ikke så lang tid siden vedtog lov om visse havanlæg, hvorefter klager ikke har opsættende virkning, skulle det være en begyndelse på, at klager heller ikke skulle have opsættende virkning andre steder. I virkeligheden er det dette, der skiller sig ud i forhold til det, Folketinget åbenbart nu ønsker. Det er det her, der er et specielt område, og det er det, vi bør rette op på.

Fru Jette Thomsen nævnte spørgsmålet om, hvad der skulle ske, hvis det viste sig, at man ikke fik medhold i sin klage og en eller anden virksomhed havde investeret et beløb forgæves. Det kan altså selvfølgelig rettes ved det, jeg tidligere har nævnt, at klagen ikke nødvendigvis skal have opsættende virkning, hvis klagemyndigheden bestemmer anderledes, og det vil den nok gøre, hvis det er meget store beløb, det drejer sig om.